

329235

Lucie Langová

Úkol na seminář k SAN105, Etnografie a terénní výzkum

Návrhy výzkumu

- všechny tři dvojice navrhovaných výzkumů jsou anonymní

Dějiny z fragmentů

Kvantitativní výzkum

Text pojednává o vnímání historických faktů v současné přetechnizované době. Poukazuje na to, že smýšlíme o dějinách více roztržité a subjektivně, což je důsledek dnešního moderního způsobu získávání informací (médiá, knihy, internet). Jak a u koho se výrazně mění historické pojetí skutečnosti. Kterým zdrojům informací lidé s jistotou věří? Základním předmětem zkoumání by pro mě právě byla důvěra v konkrétní zdroje, ne ani tak statistika prodeje nebo sledovanosti (to, že si někdo koupí ten či onen deník nemusí být v tuto chvíli vypovídající). Názor většího počtu lidí, vyvažující všechny věkové a jiné kategorie, ideální více než tisíc odpovídajících. Otázky zaměřené na důvěru a četnost využívání internetu, různých typů tiskovin, televize a rádia (zvláště komerční a nekomerční), knihy, subjektivní zkušenost, pokládané metodou dotazníku. Co se týče internetu, je třeba zjistit způsoby hledání informací (knihy v elektronické podobě, fóra, odborné weby, druhy informačních serverů). Je třeba celý výzkum zaměřit na vyhledávání vymezených témat. Důležitá součást je dotaz, zda lidé následně ověřují získané informace, tedy jestli kombinují více zdrojů.

Kvalitativní výzkum

Zaměřila bych tento výzkum na starší generaci se zájmem a povědomím o problému. Vybraní jedinci (kolem deseti) s jakýmsi všeobecným rozhledem, bez celoživotní automatickosti technických a elektronických zdrojů, přesto však dnes již s určitou úrovní dovednosti práce s nimi (rozhled ve světě médií a internetu). Důležitá je prvotní neutrálnost dotazovaných. Zvolila bych metodu polostrukturovaného rozhovoru (jasně položené otázky a možnost otevřených odpovědí). Použila bych několik druhů událostí. Od historických, jaké nezažili jejich prarodiče, i ty co mohou znát z vyprávění, dále ty, které dotazovaní zažili v dětství, v průběhu jejich života a události nedávné. Otázky bych směřovala na faktickou odpověď, vnímání události, zjištění a hlavně způsobu dovědění se o nich, jakou mají dnes důvěru v které zdroje, jaké zdroje proto používají, jakým dávají jednoznačně přednost. Analýza by umožnila vhléd do možné změny vnímání dnešních seniorů různě dávných až historických období a událostí.

Je česká psychiatrie v krizi?

Kvantitativní výzkum

Článek hovoří stavu lékařské oblasti – psychiatrie. Ukazuje četnost různých onemocnění, kde se počet zvyšuje, kde zůstává stejný. Představuje využívané a nejnovější způsoby léčby, zmiňuje se o financích obdržovaných ze

státního rozpočtu. Vychází najevo, že ČR dává na psychiatrii ve srovnání s ostatními evropskými státy jen velmi málo peněžních prostředků. Primárním zdrojem informací by se pro mě staly odpovědi početné vyvážené skupiny dospělých lidí, kteří nemají větší zkušenost s žádnou psychiatrickou léčbou ani onemocněním. Zvolila bych metodu dotazníku. Otázky by se týkaly zprvu všeobecně psychiatrie (povědomí a projevech konkrétních nemocí, způsobech léčby, dostupnost psychiatrických zařízení a vyhledání pomoci). Především by však dotazník obsahoval druhou důležitější část zaměřenou na vlastní předpokládané chování a pocity při setkání s „nemocným“. Představa, že potkáte člověka a znáte jeho diagnózu, například paranoia, jak budete jednat? Budete přemýšlet o své bezpečnosti i bez viditelných projevů nemoci? Jaký způsob komunikace byste volili za nejslibnější? Byli byste vůbec ochotni s takovýmto člověkem komunikovat a proč, za jakých okolností? V čem by bylo vaše chování jiné, na co byste si dávali pozor? Výsledek by mohl být prospěšný z hlediska zjištění informovanosti a smýšlení laické veřejnosti o duševně nemocných a povědomí o náročnosti zařízení péče a léčby duševně chorých.

Kvalitativní výzkum

Navrhla bych se zaměřit na blízké příbuzné duševně nemocných a z toho důvodu léčených lidí. Požadavkem pro výběr dotazovaných by bylo, že dlouhodobě komunikují s nemocným, jeví o něho zájem a mají s jeho nemocí jisté zkušenosti. Respondentům by bylo nutné vysvětlit cíl prováděného výzkumu (možnost ovlivnit současnou situaci, případné zlepšení), čímž se stanou více přístupnými. Předmětem zkoumání by byl polostrukturovaný rozhovor (jasně dané oblasti pokládaných otázek). Okruhy se týkají problému možnosti poskytování péče duševně nemocným nejen v psychiatrických zařízeních, a to i po stránce finančního zabezpečení státním rozpočtem, které je procentuálně jedno z nejnižších v Evropě. Zda blízcí duševně chorých považují nedostatek finančních prostředků vkládaných do psychiatrie za důvod poskytování neuspokojivé péče lidem, na kterých jim záleží. Je případná nespokojenost způsobena nízkou finanční podporou, nebo se objevují i zcela jiné příčiny (chování a přístup zdravotníků, odklon a nezájem veřejnosti, diskriminace a jiné)?

„Som grogy“

Kvantitativní výzkum

Na komiksu je zachycena situace typická pro každé větší město, kde se lidé dopravují městskou hromadnou dopravou. Většina z nás se s ní setkává dennodenně. Jde o pravidlo slušného chování – uvolní mladší dobrovolně místo k sezení staršímu? Výzkum bych provedla přímým pozorováním například v brněnské tramvaji v několika časových rozmezích, dopoledne a během dopravní špičky. Zjišťovala bych formou jednoduchých zápisek, jak velká část cestujících, například ve studentském věku, nechá sednout starší nebo jinak znevýhodněnou osobu, kolik z nich se na uvolněné místo následně posadí. Za méně směrodatné bych považovala fakt, všiml-li si „sedící student“ nemohoucího ve vagóně, protože všimnout by si měl, tak to i

automaticky funguje, problémem bývá časté předstírání „Nemohu Vás vidět, nekoukám kolem sebe!“.

Kvalitativní výzkum

Pro tento výzkum bych použila sebe sama – studentku ve věku dvaceti let. Snažila bych o vyjasnění čtvrtého, posledního, obrázku z komiksu, kde muž ve středních letech vynadá slovy: „Vypadám na to, že to potřebuji!“ mladé slečně po tom, co se ho zeptala, zda si nechce sednout na její místo. Co muže tolik rozčílilo? Neumí si připustit, že již není nejmladší? Seděl celý den a je mu opravdu příjemnější stát? Vystupuje další zastávku? Realizovala bych to jízdou v tramvaji, kde bych slušně nabízela své místo k sezení lidem, kterým bych odhadovala věk například 40 let a více. Veškeré reakce cestujících, kteří by mou výzvu nepřijali, bych si zaznamenávala, stejně tak i celkový počet všech, kterým jsem místo uvolnila.